

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Janou Příbylovou ve věci

žalobkyň:

- a) **DATA AUTOTRANS s.r.o.**, IČO 27192873
sídlem Dvouletky 405/26, 100 00 Praha 10
- b) **HOP ON - HOP OFF s.r.o.**, IČO 24793523
sídlem Voctářova 261, 182 00 Praha 8
- c) **PREMIANT CITY TOUR s.r.o.**, IČO 26726815
sídlem Jindřišská 941/24, 110 00 Praha 1

všechny zastoupené advokátem Mgr. Štěpánem Holubem
sídlem Za Poříčskou bránou 365/21, 186 00 Praha 8

proti

žalovaným:

- 1. **City Sightseeing Prague s.r.o.**, IČO 24122114
sídlem V kotcích 516/15, 110 00 Praha 1
- 2. **Vega Tour s.r.o.** IČO 62917072
sídlem Šátalská 204/21, 142 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Filipem Lorenzem
sídlem Tehovská 1234/25, 100 00 Praha 10
- 3. **CSP2 events s.r.o.**, IČO 06298435
sídlem Rytířská 399/24, 110 00 Praha 1
- 4. **HelpMi z.s.**, IČO 07942028
sídlem Na Stráni 1668, 250 88 Čelákovice
zastoupená advokátem JUDr. Markem Nespalou
sídlem Bělehradská 643/77, 120 00 Praha 2

o ochranu před nekalou soutěží

takto:

- I. Návrh na vyloučení věci žalované č. 2 se zamítá.
- II. Žalované jsou povinny zdržet se pouličního nabízení a pouličního prodeje autobusových vyhlídkových jízd Prahou, ať už samostatně nebo prostřednictvím třetích osob mimo provozovnu k tomu účelu určenou rozhodnutím, opatřením nebo jiným úkonem vyžadovaným stavebním zákonem a mimo tržní místa ve smyslu § 1 odst. 4 nařízení č. 21/2021 Sb. Hlavního města Prahy, kterým se vydává tržní řád ve znění pozdějších předpisů uvedená v příloze č. 1 tohoto nařízení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Ve vztazích mezi všemi žalovanými a všemi žalobkyněmi žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se vůči žalovaným domáhaly stanovení povinnosti uvedené ve výroku II. s odůvodněním, že žalobkyně jsou osobami podnikajícími v oblasti cestovního ruchu se specializací na okružní poznávací jízdy centrem hl. m. Prahy a jeho okolí, a žalované 1 až 3 podnikají v oblasti cestovního ruchu se specializací na okružní poznávací jízdy centrem hl. m. Prahy a jeho okolí. Žalovaná 4 je spolkem, který pořádá a organizuje okružní jízdy Prahou. Žalobkyně a žalované 1 až 3 se účastní hospodářské soutěže ve stejné oblasti podnikání, kterým je prodej okružních jízd Prahou tzv. „Hop on – Hop off“. Žalovaná 1 a žalovaná 3 ve spolupráci s osobami oblečenými v reklamních stejnokrojích, tvořených červeným tričkem s nápisy „HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“ spolu s červeným deštníkem a černými kalhoty, často afrického původu, získávají klienty pro své podnikání pod falešnou záminkou prodeje jízdének na okružní jízdy pořádané v rámci veřejné sbírky Chance 4 Children, IČO 29022398, a to v celém historickém centru Prahy. V případě, že turista projeví zájem o koupi okružní jízdy, je spolupracující osobou v červeném odveden do prodejního místa žalované 1 nebo 3 nebo přímo k autobusům žalované 1 či 3, kde dojde k prodeji jízdénky na okružní jízdu po Praze zajišťovanou žalovanými. Okružní jízdy Prahou jsou běžným produktem z nabídky žalované 1 i 3 a osoby nabízející prohlídky se pohybují v okolí tržních míst žalobkyň. Žalované 1 až 2 pod záminkou organizace veřejné sbírky získávají klienty pro své podnikání a svým jednáním obchází hned několik zákonných a podzákonných předpisů, které zakazují pochůzkový prodej v historickém centru Prahy, konkrétně ustanovení § 8 Tržního řádu, zákon o veřejných sbírkách a zákon o dani z přidané hodnoty. V tržním řádu jsou stánky na okružní jízdy vázány na nástupní hranu a nástupní hrana je vázána na tržní místo a jsou jasně definována místa, kde se mohou nabízet průvodcovské služby, resp. jízdenky na okružní jízdy. Jízdenky prodávané žalovanou 1, nejsou prodávány v rámci veřejné sbírky. Na jízdence ani účtence k jízdence nejsou základní náležitosti daňového dokladu. Žalovaná 1 a žalovaná 3 využily institutu veřejné sbírky k tomu, aby obešly zákonné a podzákonné předpisy, čímž získaly výhodu v hospodářské soutěži oproti ostatním soutěžitelům. Jednání žalované 1 a 3 je v hrubém rozporu s dobrými mravy soutěže. Jednáním žalované 1 a 3 dochází ke klamání zákazníků, kteří jsou uváděni v iluzi, že zakoupením jízdénky na okružní jízdu u žalované přispívají na charitativní účely, k obcházení zákonných a podzákonných předpisů, k provozování činnosti bez příslušných povolení, k poškozování jména a vážnosti všech provozovatelů okružních jízd Prahou jako celku a ke zvětšování zákaznického kmene žalované 1 či žalované 3 na úkor žalobkyň. Žalovaná 2 uskutečňuje stejné jednání, když zneužívá spolupráce s kapelou The Tap Tap, resp. Spolkem TAP. Žalovaná 2 jednání uskutečňuje v historickém centru Prahy mimo místa určená tržním řádem ve spolupráci s osobami oblečenými v reklamních stejnokrojích, tvořených zeleným tričkem s nápisy „Prague Bus Tour“ a „The Tap Tap“, tyto osoby se pohybují v okolí tržních míst žalobkyň, na webových stránkách spolu TAP není žádná zmínka o takovéto sbírce. Když u spolupracující osoby projevíla

turistka zájem o nákup jízdenky, byla odvedena k autobusu a byla jí prodána běžná jízdenka, bez jakéhokoli příspěvku na sbírku. Žalovaný 4 také organizuje prohlídky Prahou i autobusové okružní, které nabízejí osoby v historickém centru Prahy mimo místa určená tržním řádem oblečené v reklamních stejnojmenných, tvořených modrou vestou s nápisem „HOP ON HOP OFF“, tyto osoby se pohybují v okolí tržních míst žalobkyň.

2. Žalovaná 1 navrhla, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta s tím, že je sice s žalobkyněmi v soutěžním stavu, ale nejedná nekalosoutěžně. Žalobkyně má obsazena tržní místa a získala výjimku z tržního řádu na dobu neurčitou, tedy žalobkyně monopolizovala místa a neexistuje hospodářská soutěž mezi účastnicemi. Cílem žalobkyň je udržení dominantního postavení. Žalovaná spolupracuje s nadačním fondem Chance 4 Children, který se rozhodl pořádat „Bus Tour 4 Charity“ a rozšířil veřejnou sbírku, k čemuž dostal v roce 2017 osvědčení. Chance 4 Children pořádal autobusové vyhlídkové jízdy jako organizátor a jelikož fond neměl kapacity, poptal u žalované 1 veškeré služby k zajištění autobusových vyhlídkových jízd. Vztah mezi žalovanou 1 a Chance 4 Children byl přes žalovanou 3, která vystupovala jako zprostředkovatel a organizátor. Od roku 2019 poskytovala žalovaná 1 služby přepravy osob a žalovaná 3 poskytovala terminály, školení, uniformy apod. Žalovaná 1 neprodává ani neorganizuje jízdy. Zákazník, který obdrží jízdenku od Chance 4 Children na ulici se s ní dostaví do provozovny žalované resp. žalované 3, která zpracovává platbu a zákazník dostane stvrzenku. Jízdenky, které zákazník dostane na ulici, obsahují všechny náležitosti zákona o veřejných sbírkách. Osoby v červených tričkách jsou dobrovolníci Chance 4 Children, kteří toto vykonávají na základě smlouvy o výkonu dobrovolnické činnosti. Nejde o žádný podvod, neb část výtěžku jde na veřejnou sbírku, když Chance 4 Children hradí náklady na sbírku a 5 % jde na charitativní účely, čímž získala Chance 4 Children více než 7 milionů korun. Žalovaná zákon o veřejných sbírkách ani jiné zákony neporušuje.
3. Žalovaná 2 navrhla, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta s tím, že v době podání žaloby působila na trhu služby HOP ON HOP OFF, ale následně přestala. Žalovaná 2 pronajímá autobusy, ale okružní jízdy neorganizuje. Žalovaná 2 neodpovídá za jednání osob v zelených tričkách, tedy jejich jednání jí nemůže být přičitatelné. Žalobkyně žádají po žalované zdržení se pořádání veřejné sbírky, což je nad rámec zákona, ledaže by pořádání veřejné sbírky mohlo být samo o sobě nekalosoutěžní. Veřejná sbírka slouží k financování veřejně prospěšného účelu. I pokud by žalovaná nabízela jízdenky, které nemají všechny náležitosti, nemělo by to jakýkoli soutěžní dopad. Nekalosoutěžní by bylo jednání pouze, pokud by jízdenky byly prodávány v rámci veřejné sbírky, aniž by byla taková sbírka pořádána. Spolek TAP oznámil rozšíření sbírky 9.7.2018 a k provádění sbírky byla žalovaná 2 pověřena plnou mocí dne 27.7.2018. Žalovaná 2 pouze prováděla veřejnou sbírku jménem provozovatele.
4. Žalovaná 3 navrhla zamítnutí žaloby ze shodných důvodů jako žalovaná 1.
5. Žalovaná 4 navrhla, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta s tím, že je charitativním spolkem pořádajícím veřejnou sbírku na základě osvědčení ze dne 22.7.2019 s cílem získat prostředky pro nakoupení automobilu pro Viky (Car for Viky) v hodnotě 804 000 Kč. Pořadatel veřejné sbírky může působit i mimo místa určená tržním řádem. Žalovaná 4 vykonává činnost v souladu se zákonem o veřejných sbírkách. Žalovaná 4 nemá vlastní zaměstnance, ale používá dobrovolníky. Žalobkyně se dopouštějí také nekalosoutěžního jednání, když tržní místa jsou pronajímána pouze jim.
6. Návrhem ze dne 18.12.2019 žalovaná 2 žádala soud o vyloučení věci, když v průběhu řízení dochází k podávání návrhů na přistoupení dalších osob a návrhů na vydání předběžného opatření, ale to brání meritorní projednání a věc je prodlužována. Podle § 112 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“) jsou-li v návrhu na zahájení řízení uvedeny věci, které se ke spojení nehodí, nebo odpadnou-li důvody, pro které byly věci soudem spojeny, může soud některou věc vyloučit k samostatnému řízení. V dané věci soud dospěl k závěru, že se

jedná o věci, které spolu skutkově souvislí, kdy se jedná o jednání skutkově velmi podobná. Tedy se jejich spojení hodí a soud návrh na vyloučení věci žalované 2 jako nedůvodný zamítl.

7. Výpisem veřejné části živnostenského rejstříku ohledně společnosti Data Autotrans s.r.o. bylo prokázáno, že tato má zapsánu silniční motorovou dopravu a provozování cestovní agentury.
8. Výpisem výpis veřejné části živnostenského rejstříku ohledně Hop On – Hop Off s.r.o. bylo prokázáno, že tato má zapsánu silniční motorovou dopravu a provozování cestovní agentury.
9. Výpisem z veřejné části živnostenského rejstříku ohledně Premiant City Tour Prague s.r.o. bylo prokázáno, že tato má zapsánu silniční motorovou dopravu a provozování cestovní agentury.
10. Výpisem veřejné části živnostenského rejstříku ohledně City Sightseeing Prague s.r.o. bylo prokázáno, že tato má zapsánu silniční motorovou dopravu a provozování cestovní agentury.
11. Výpisem veřejné části živnostenského rejstříku ohledně Vega Tour s.r.o. bylo prokázáno, že tato má zapsánu silniční motorovou dopravu a provozování cestovní agentury, adresa Vídeňská 619/142.
12. Výpisem z webových stránek praguebus.tours.cz bylo prokázáno, že „Prague bus tour“ provozuje společnost žalované 2.
13. Výpisem veřejné části živnostenského rejstříku ohledně CSP2 events s.r.o. bylo prokázáno, že tato má zapsánu provozování kulturních a zábavných zařízení apod.
14. Výpisem veřejné části živnostenského rejstříku ohledně HelpMi z.s. bylo prokázáno, že má zapsán obor činnosti provozování cestovní agentury.
15. Seznamem veřejných sbírek na webových stránkách Ministerstva vnitra bylo prokázáno, že žalovaná 4 a Nadační fond Chance 4 Children jsou na seznamu veřejných sbírek.
16. Dopisem označeným rozšíření způsobu konání veřejné sbírky – akceptace ze dne 11. 10. 2017 bylo prokázáno, že hl. město Praha Magistrát vzal na vědomí rozšíření veřejné sbírky Nadačního fondu Chance 4 Children mimo jiné na jiné veřejně přístupné akce pořádané za účelem získání příspěvku.
17. Smlouvou o spolupráci ze dne 14.12.2017 bylo prokázáno, že tuto uzavřela žalovaná 3 a Nadační fond Chance 4 Children na organizačně-produkční služby s tím, že cílem je získat příspěvek ve výši 5% z ceny každé prodané vstupenky a 95% z každé vstupenky je smluvní odměna pro žalovanou 3.
18. Plnou mocí udělenou fyzické osobě provádějící veřejnou sbírku z 8. 1. 2018 bylo prokázáno, že Chance 4 Children zmocnila osobu k provádění veřejné sbírky. Mezi stejnými osobami uzavřena smlouva o výkonu krátkodobé dobrovolnické služby.
19. Sdělením Městské části Praha 1 ze dne 4. 7. 2018 bylo prokázáno, že tato vyzývala žalovanou 1 o skončení prodeje prostřednictvím osob v červeném oblečení, když tito nabízejí vyhlídkové jízdy pouze žalované 1.
20. Dopisem označeným rozšíření způsobu konání veřejné sbírky – akceptace ze dne 10. 7. 2018 bylo prokázáno, že hl. město Praha Magistrát vzal na vědomí rozšíření veřejné sbírky z.s. TAP mimo jiné prodej vstupenek.
21. Výpisem webové stránky www.os-tap.cz bylo prokázáno, že pořádají veřejnou sbírku prodejem vstupenek s příspěvkem 2,5%.
22. Notářským zápisem ze dne 9. 8. 2018 NZ506/2018, N351/2018 bylo prokázáno, že dne 11.7.2018 byl notář u stánku s označením žalobkyně a) u Obecního domu a oslovil ho muž v červeném oblečení označeném „HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“ spolu s červeným deštníkem a dotázal se „Bus tour?“, před stánkem u paláce Myslbek byl muž v červeném oblečení označeném

„HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“ spolu s červeným deštníkem a oslovoval kolemjdoucí, ukazoval jim leták a mapu. Shodně pak na dalších místech v centru Prahy.

23. Notářským zápisem ze dne 10. 8. 2018 NZ512/2018, N389/2018 společně s přílohami bylo prokázáno, že na stránkách žalované 1 byl prezentován produkt Bus Tour 4 Charity s Chance4children a osobami na Staroměstském náměstí v oblečení označeném „HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“ spolu s deštníkem označeným stejně.
24. Notářským zápisem ze dne 11. 9. 2018 NZ577/2018, N432/2018 bylo prokázáno, že dne 5.9.2018 byl notář na náměstí Republiky a byli tam muži v zeleném tričku označených „HOP ON HOP OFF“, „Prague bus tour“ a „The Tap Tap“. Na Staroměstském náměstí byli osoby v červeném oblečení označeném „HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“.
25. Pohybem na účtu žalované 2 bylo prokázáno, že za tap sbírku bylo zaplaceno 36 091,68 Kč.
26. Notářským zápisem ze dne 26. 11. 2018 č. NZ787/2018, N 583 bylo prokázáno, že dne 13.11.2018 byl notář na Staroměstském náměstí a byli tam muži v reflexních vestách označených „HOP ON HOP OFF“, „Prague bus tour“ a „The Tap Tap“ a jeden z nich přistoupil s otázkou „City tour?“, nabízel prohlídky, ukazoval mapu, trasy a cenu. Po projevení zájmu je odvedl k prodejnímu pultu, tam pokladní vytiskl lístky a na ně razítkem otiskl „2,5% for The Tap Tap“. U vchodu ani u prodejního místa není oznámení o tom, kdo koná sbírku, účelu či dalším. Dále byl notář na náměstí Republiky a byl tam muž v červeném a měl deštník s označením „HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“, následně je oslovil s nabídkou vyhlídkové cesty, nabízel prohlídky, ukazoval mapu, trasy a cenu. Po projevení zájmu je odvedl k prodejnímu pultu, tam pokladní vytiskl lístky a na označení žalovaného 1 a Chance 4 children, cena za dva lístky 1 100 Kč. U vchodu ani u prodejního místa není oznámení o tom, kdo koná sbírku, účelu či dalším.
27. Notářským zápisem ze dne 10. 12. 2018 NZ1552/2018, N1196/2018 bylo prokázáno, že v centru Prahy se A. V. dotazovala mužů v červeném, pro koho pracují, ti uvádějí Chance 4 children a prokazovali se smlouvami.
28. Výpisem transakční historie Raiffeisenbank s vlastníkem účtu CSP2 events s.r.o. za období od 22. 1. 2018 do 22. 11. 2018 bylo prokázáno, že bylo Chance 4 children za leden 2018 zasláno žalovanou 3 16 630 Kč, únor 2018 38 292,50 Kč, březen 2018 59 097,50 Kč, duben 2018 65 540 Kč, květen 2018 66 392,50 Kč, červen 2018 34 967,50 Kč, červenec 2018 38 905 Kč, srpen 2018 52 683,75 Kč, září 2018 68273,75 Kč a říjen 2018 74 467,50 Kč.
29. Fakturou společnosti CSP2 events s.r.o. bylo prokázáno, že žalovaná 3 fakturovala Chance 4 children za leden 2018 částku 315 970 Kč.
30. Oznámením záměru konat veřejnou sbírku bylo prokázáno, že Nadační fond Chance 4 Children oznámil dne 26.8.2019, že bude konat veřejnou sbírku na chodnicích Prahy 1
31. Smlouvou o přepravě osob a poskytnutí produkčních služeb ze dne 1. 10. 2019 bylo prokázáno, že tuto uzavřela žalovaná 1 a Nadační fond Chance 4 Children na dopravní služby přepravy osob na území Prahy a produkční služby.
32. Notářským zápisem ze dne 13. 3. 2019 NZ139/2019, N 96/2019 společně s přílohami bylo prokázáno, že 1.3.2019 byl u ústí do ulice U Obecního domu muž v červeném oblečení označeném „HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“ a nabízel prohlídky, ukazoval mapu, trasy a cenu. Po projevení zájmu odvedl notáře a další do zadní části budovy, kde zaplatit 1 100 Kč za 2 lístky. Na dotaz k pokladní ohledně toho, o jakou jde charitu, žena neodpověděla. V prostoru prodejního místa nebylo viditelné oznámení ohledně charity. Po zaplacení obdržel lístek za 1 100 Kč, což byla nejlevnější varianta, nejdražší byla 1 700 Kč. Pořadatelem dle lístku je Chance 4 Children a provozováno žalovanou 1.

33. Notářským zápisem ze dne 29. 5. 2019 NZ278/2019, N203/2019 bylo prokázáno, že 14.5.2019 byl notář v dolní části Václavského náměstí, kde se pohyboval muž v modré vestě označené „FOR CHARITY“ a logem Revenium, nabízel prohlídky, ukazoval mapu, trasy a cenu. Po projevení zájmu odvedl notáře do pasáže k pokladně s nápisem Info center prague, na níž zaplatit 1 360 Kč za 2 lístky. Z lístku patrné, že je s označením data, ceny a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem a informací „2% z prodané vstupenky budou věnovány na projekty Revenium“.
34. Notářským zápisem ze dne 29. 5. 2019 NZ278/2019, N203/2019 bylo prokázáno, že 14.5.2019 byl notář na Staroměstském náměstí, kde se pohyboval muž v červeném oblečení označeném „HOP ON HOP OFF“ a „Bus tour 4 charity“ a zeptal se „Bus tours?“, nabízel prohlídky, ukazoval mapu, trasy a cenu. Po projevení zájmu odvedl notáře do zadní části obchodu s kůží, kde byla pokladna, na níž zaplatit 1 100 Kč za 2 lístky. Z lístku patrné, že zmocněnec Nadačního fondu Chance 4 Children je žalovaná 3, 5% jde na charitu a pořadatelem veřejné sbírky je Chance 4 Children.
35. Notářským zápisem ze dne 31.5.2019 NZ774/2019, N542/2019 bylo prokázáno, že dne 10.5.2019 u Obecního domu byl muž s modrou vestou s nápisem „HOP ON HOP OFF“ nabízející okružní jízdy, popsal trasy, nástupní místa a byl zakoupen lístek za 680 Kč a předán „voucher“ s označením data, ceny a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem a informací „2% z prodané vstupenky budou věnovány na projekty Revenium“.
36. Notářským zápisem ze dne 19. 7. 2019 NZ367/2019, N288/2019 bylo prokázáno, že dne 18.7.2019 v dolní části Václavského náměstí byl muž s modrou vestou s nápisem „HOP ON HOP OFF“ nabízející okružní jízdy, popsal trasy, nástupní místa. Lístek byl zakoupen v pasáži u pokladny s nápisem Info center prague za 580 Kč a předán „voucher“ s označením data, ceny a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem a informací „2% z prodané vstupenky budou věnovány na projekty Revenium“. Následně byli odvedeni mužem k zastávce, kam přijel autobus xxx, do něhož osoba s lístkem nastoupila a autobus odjel. Na dveřích byl nápis Vegatour.
37. Osvědčením Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 22.7.2019 bylo prokázáno, že HelpMi z.s. podalo oznámení o konání veřejné sbírky za účelem pořízení automobilu pro postiženou Viki prodejem vstupenek.
38. Informací o povolení k vjezdu do zóny zákazu vjezdu ze dne 17. 9. 2019 bylo prokázáno, že pro bus xxx žádala o souhlas žalovaná 2.
39. Smlouvou nájemní a licenční z 1. 10. 2019 uzavřenou s žalovanou 3 bylo prokázáno, že žalovaná 3 pronajala Nadačnímu fondu Chance 4 Children terminály, zavázala se ke školení osob, pronájmu uniforem apod.
40. Prohlášením nadačního fondu Chance 4 Children z 3. října 2019 bylo prokázáno, že tato koná veřejnou sbírku, nenakupuje od žalované 1 lístky a neprodává její lístky. Veškerý výtěžek a profit z prodeje vstupenek náleží Chance 4 Children, část výtěžku jde na charitativní účely a část na úhradu svých nákladů.
41. Prohlášením nadačního fondu Chance 4 Children z 8. října 2019 bylo prokázáno, že při konání veřejné sbírky spolupracovali s žalovanou 1 a žalovanou 3.
42. Výpisem Servis 24 č. l. 445 bylo prokázáno, že žalované 4 bylo za vstupenky v prosinci 2019 zasláno celkem 14 240 Kč a v únoru 2020 11 984 Kč.
43. Notářským zápisem ze dne 30. 1. 2020 NZ60/2020, N40/2020 bylo prokázáno, že dne 29.1.2020 na náměstí Republiky v Praze stáli muži s modrou vestou s nápisem „HOP ON HOP OFF“ a „Bus Tours & Attraction“, jeden z nich je oslovil a nabídl autobusovou prohlídku, sdělil trasy a ceny, na zelený autobus byla cena 1 160 Kč, bylo zapláceno v hotovosti a předán „voucher“ s označením data, ceny a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem a nápisem „CAR FOR VIKI“ a informací „2% z prodané vstupenky budou věnovány do veřejné sbírky Help Mi“.

následně vystaven doklad s firmou žalované 4 a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem, když na zeleném vyhlídkovém voze byl nápis „Operated by VegaTour, Vídeňská 142“. Připojen ceník s částkami nejnižší pro dospělého ve výši 580 Kč a nejvyšší 1 520 Kč, jezdí denně p:30 – 18:10 každých 10-20 minut.

44. Usnesení Městského soudu v Praze - 14 Co 397/2019-289 bylo prokázáno, že v rámci exekučního řízení proti povinné žalované 2 měl Městský soud v Praze za to, že žalovaná dne 1.3.2019 porušila povinnost jí uloženou předběžným opatřením zdejšího soudu vydaným v tomto řízení.
45. Notářským zápisem ze dne 3. 8. 2020 NZ432/2020, N326/2020 bylo prokázáno, že dne 18.9.2020 na náměstí Republiky v Praze stáli muži v červeném oblečení s nápisem „HOP ON HOP OFF“ a „Bus Tours & Attraction“, jeden z nich je oslovil slovy „Bus tours“ a nabídl autobusovou prohlídku, sdělil trasy a ceny, na autobus byla cena 1 100 Kč, bylo zapláceno v hotovosti a předán „voucher“ s označením data, ceny a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem a nápisem „CAR FOR VIKI“ a informací „2% z prodané vstupenky budou věnovány do veřejné sbírky Help Mi“. Téhož dne v Celetné ulici stála žena v červeném oblečení a nabídla autobusovou prohlídku, sdělila trasy a ceny, následně na dotaz sdělila, že se jedná o charitu, na autobus byla cena 1 100 Kč, bylo zapláceno v hotovosti a předán „voucher“ s označením data, ceny a nápisem „BUS TOUR CHARITY“ označením Chance 4 Children a informací 5% z prodané vstupenky je na veřejnou sbírku.
46. Notářským zápisem ze dne 25. 9. 2020 NZ546/2020, N 397/2020 bylo prokázáno, že dne 31.7.2020 naproti Obecnímu domu stáli muži v červeném oblečení na deštníku byl nápis „HOP ON HOP OFF“ a „Bus Tours & Attraction“, na vestě bylo pouze čitelné logo usmívající se písmeno H, jeden z nich je oslovil a nabídl autobusovou prohlídku města, sdělil trasy a ceny, na autobus byla cena 1 600 Kč, bylo zapláceno v hotovosti a předán „voucher“ s označením data, ceny a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem a nápisem „CAR FOR VIKI“ a informací „2% z prodané vstupenky budou věnovány do veřejné sbírky Help Mi“.
47. Notářským zápisem z 20. 10. 2021 NZ630/2021, N495/2021 bylo prokázáno, že dne 12.10.2021 zástupkyně notáře byla na Staroměstském náměstí, kde stála žena u červeného deštníku s usmívajícím se písmenem H, tato poskytla informace o autobusové prohlídce měla desky s mapu a na nich bylo HOP ON HOP OFF for Help mi CAR FOR VIKI, organizátor Help mi, z.s. za dva lístky byla zaplácena částka 1 000 Kč, bylo zapláceno v hotovosti a předán „voucher“ s označením data, ceny a velkým znakem ve tvaru písmene H s úsměvem a nápisem „CAR FOR VIKI“ a informací „2% z prodané vstupenky budou věnovány do veřejné sbírky Help Mi“, bylo sděleno, že doklad dostane v autobusu, tam je nedostala.
48. Vstupenkou na č. l. 346 bylo prokázáno, že Chance 4 Children prodávala vstupenky na Bus tour 4 charity za 550 Kč.
49. Vstupenkou na č. l. 442 bylo prokázáno, že Help mi prodával vstupenky na Bus 24 hours za 580 Kč.
50. Provedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, když důkazy spolu vzájemně korespondovaly z hlediska časového i obsahového a soud je hodnotí jako pravé a věrohodné. Další důkazy soud nehodnotil, neboť je pro rozhodnutí ve věci nepovažoval za podstatné a pro stručnost je ani v rozhodnutí neuvádí.
51. Na základě zjištěných skutečností a nesporných tvrzení účastníků dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci. Žalobkyně a žalované 1 a 3 podnikají na trhu vyhlídkových autobusových jízd Prahou, žalovaná 2 podnikala ve stejném oboru nejméně do roku 2020, aktuálně nabízí autobusovou dopravu. Žalovaná 4 je zapsaná jako spolek, který v souladu s oznámením pořádá veřejnou sbírku, při níž osoby v centru Prahy nabízejí k prodeji primárně vyhlídkové jízdy, když z prodeje jízdenky jde na veřejnou sbírku 2 %. Žalovaná 1 a žalovaná 3 provozovaly od roku 2018 autobusové vyhlídkové jízdy, když pořadatelem akce byla Chance 4 Children z.s., která

pořádala veřejnou sbírku tak, že osoby centru Prahy nabízejí k prodeji primárně vyhlídkové jízdy, když z prodeje jízdenky jde na veřejnou sbírku Chance 4 Children 5 %, když 95% ceny vstupenky měla dle uzavřených dohod žalovaná 3. Měsíčně bylo na veřejnou sbírku posíláno žalovanou 3 plnění ve výši průměrně 51 500 Kč. Žalovaná 2 provozovala pro žalovanou 4, Revenium a i pro z.s. TAP autobusové vyhlídkové jízdy autobusy označenými jménem žalované 2 a autobusy jejími (xxx). Autobusové vyhlídkové jízdy byly nabízeny tak, že se osoby pohybovaly v centru Prahy a nabízely k prodeji primárně vyhlídkové jízdy, když z prodeje jízdenky jde na veřejnou sbírku 2 %. V případě spolupráce se z.s. TAP byly vydávány standardní jízdenky, na něž bylo pouze razítkem oraženo, že „2,5% for The Tap Tap“. Ceny vyhlídkových jízd se pohybují mezi 500 Kč – 1 700 Kč, u pokladen nebyly informace o veřejné sbírce.

52. Podle § 9 odst. 1 písm. e) zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o veřejných sbírkách“) se sbírky konají prodejem vstupenek na veřejná kulturní nebo sportovní vystoupení anebo jiné všeobecně přístupné akce pořádané za účelem získání příspěvku, jestliže je příspěvek zahrnut v ceně vstupenek.
53. Podle § 13 odst. 2 zákona o veřejných sbírkách koná-li se sbírka prodejem vstupenek na veřejná kulturní nebo sportovní vystoupení anebo jiné všeobecně přístupné akce pořádané za účelem získání příspěvku, vede právnická osoba o vstupenkách určených k prodeji evidenci, v níž je uvedeno, kolik vstupenek bylo určeno k prodeji, jaká je výše příspěvku, kolik vstupenek bylo skutečně prodáno, celkový objem příspěvků získaný z prodeje vstupenek a jak bylo naloženo se vstupenkami, které nebyly prodány. Do hrubého výtěžku sbírky se zahrnuje výše příspěvku.
54. Podle § 15 zákona o veřejných sbírkách sbírky prováděné sběracími listinami, prodejem předmětů nebo vstupenek na veřejná kulturní a sportovní vystoupení nebo jiné všeobecně přístupné akce, v jejichž ceně je zahrnut příspěvek, se nesmějí konat v prostředcích veřejné dopravy a prostorách pro cestující; v jiných veřejně přístupných prostorách je možno je konat jen se souhlasem jejich provozovatele nebo majitele.
55. Podle § 2972 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“), kdo se účastní hospodářské soutěže (soutěžitel), nesmí při soutěžní činnosti, ani při sdružování k výkonu soutěžní činnosti, vlastní účast v hospodářské soutěži nekalou soutěží zneužívat, ani účast jiných v hospodářské soutěži omezovat.
56. Podle § 2976 odst. 1 o. z. kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.
57. Podle § 2988 o. z. osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.
58. Žalobkyně své nároky požadovaly z titulu ochrany před nekalou soutěží. Soud tedy posuzoval, zda lze jednání žalovaných subsumovat pod právní normu obsaženou v ustanovení § 2976 o. z., jež vymezuje znaky nekalé soutěže. Právní praxe je v této souvislosti ustálena v závěru, že aby bylo možno některé jednání žalovaného posuzovat jako rozporné s pravidly na ochranu proti nekalé soutěži, musí být současně (kumulativně) naplněny všechny tři znaky vyjádřené v prvním odstavci uvedeného ustanovení (generální klauzuli), a to bez ohledu na to, že předmětné jednání odpovídá popisu některé ze zvláštních skutkových podstat, jež jsou vypočteny v jeho druhém odstavci. Vždy tedy musí jít o takové jednání, které je uskutečňováno v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a které je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Zvláštní skutkové podstaty slouží jen jako typické příklady jednání, které se sice zpravidla bude zásadám poctivé soutěže přičít, pokud však jednání, které je v nich zahrnuto, nebude současně nenaplnňovat veškeré znaky uvedené v generální klauzuli, nelze žalobci jím požadované nároky

z titulu ochrany před nekalou soutěží přiznat (k tomu viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2008, sp. zn. 32 Cdo 166/2008).

59. Pokud jde o první podmínku, a sice bylo-li jednání uskutečněno v hospodářském styku, soud ji považuje za splněnou.
60. Obecně platí, že o jednání v hospodářském styku nejde jen tehdy, pokud je mezi určitými subjekty dán soutěžní vztah, tj. pokud tyto subjekty působí na stejném výseku trhu a vzájemně soupeří o přízeň zákazníků, tak aby zajistily odbyt pro své výrobky nebo služby. Nekalé soutěže se může dopustit i ten, kdo se sice hospodářské soutěže bezprostředně neúčastní, avšak v rozporu s dobrými mravy soutěže do ní jednáním způsobilým přivodit některému ze soutěžitelů újmu zasáhne, s cílem podpořit na jeho úkor soutěžitele jiného (k tomu viz například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 1. 2007, sp. zn. 32 Odo 1464/2006). V takovém případě právní praxe hovoří o tzv. nepřímé účasti. Stejně tak postačuje, pokud je jednání určitého subjektu, který není v soutěžním vztahu s poškozeným, zahrnuto soutěžním záměrem, tedy jsou-li jím objektivně vzato sledovány soutěžní (konkurenční) cíle. Za jednání, kterými jsou sledovány konkurenční cíle, je přitom nutno považovat takové jednání, které je zaměřeno na dosažení (vlastního či cizího) hospodářského prospěchu nebo které je motivováno snahou získat pro sebe jinou hospodářsky významnou výhodu (k tomu viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2009, sp. zn. 23 Cdo 4941/2008). O soutěžně orientované jednání (jednání zahrnuté soutěžním záměrem) ovšem jde jen tehdy, pokud si byl jeho původce jeho soutěžních dopadů vědom a bylo-li současně způsobení těchto následků motivem jeho jednání. Sama vědomost o tom, že jeho jednání může hospodářskou soutěž ovlivnit, tedy nepostačuje. Jiné (nesoutěžní) pohnutky jednání způsobilého přivodit právnické osobě újmu, byť v podobě oslabení její soutěžní pozice na trhu, jsou z pohledu ochrany před nekalou soutěží irelevantní a nabízejí posouzení takového jednání jako neoprávněného zásahu do pověsti právnické osoby (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu Československé republiky ze dne 29. 11. 1935, sp. zn. Rv I 2069/35).
61. Soud má za to, že mezi zúčastněnými je dán soutěžní (konkurenční) vztah, neboť se žalobkyně a žalovaná 1, 2 i 3 střetávají na stejném výseku trhu, tedy organizace autobusových vyhlídkových jízd Prahou a jsou přímými konkurentkami. Pokud jde o žalovanou 4, pak tato, byť je neziskovým spolkem charitativní povahy, hospodářského styku se přesto účastní. Hospodářský styk je totiž uskutečňován prostřednictvím všech činností, vazeb a vztahů, které směřují k uspokojování potřeb, pokud jejich pohnutkou nebo skutečným následkem je docílení vlastního či cizího hospodářského (ekonomického) prospěchu, přičemž nejde jen o dosažení zisku. Žalovaná 4 vstoupila na trh autobusových vyhlídkových jízd Prahou a od svého vstupu pořádá autobusové vyhlídkové jízdy Prahou. Na takto vymezeném trhu žalovaná 4, která je formálním pořadatelem vyhlídkových autobusových jízd, které pro ni provozuje žalovaná 2, soupeří o přízeň svých potenciálních zákazníků, jejím cílem je na tomto trhu být co nejúspěšnější a získat co největší podíl na vyhlídkových jízdách. Současně z jednání žalované 4 přímo profitují přímí konkurenti žalobkyň, kteří za odměnu 98% ceny vstupenky poskytují samotné autobusové vyhlídkové jízdy Prahou. Žalovaná 4 objektivně svým jednáním zasahuje trh autobusových vyhlídkových jízd Prahou, tedy soud nemá pochybnost o tom, že její jednání je uskutečněno v hospodářském styku.
62. Dále se soud zabýval tím, zda byla splněna i druhá podmínka, a sice zda lze výše uvedené jednání žalovaných kvalifikovat jako rozporné s dobrými mravy soutěže. Dobré mravy obecně judikatura charakterizuje jako souhrn společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních (k tomu viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. 3 Cdon 69/96). V případě dobrých mravů soutěže jde pak o zvláštní kategorii odlišnou od dobrých mravů jako takových. Je spjata s principy poctivého hospodářského a obchodního styku. Soutěžení na trhu připouští určitou míru agresivity, avšak ani zde se nelze dopouštět jednání, které je ve vztahu k ostatním soutěžitelům zákeřné, podvodné či parazitující nebo je ve vztahu k zákazníkům klamavé. Vodítkem pro shledání rozporu jednání s dobrými mravy

soutěže mohou být například jednotlivé zákonné skutkové podstaty, přesto ne vždy jejich naplnění znamená i splnění všech znaků generální klauzule. O rozpor s dobrými mravy soutěže (a vůbec o nekalou soutěž) se bude jednat tehdy, když budou narušeny principy výkonové soutěže, tj. takové soutěže, v níž se náskok oproti konkurentům získává kvalitnějšími výrobky, lepšími službami, nižšími cenami, nápaditější reklamou (viz Večerková, E. in Hušek, J. Marek, K. Večerková, E. a kol. *Obchodní zákoník: komentář*. Praha: Wolters Kluwer a. s., 2009, 1996 s., cit. podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 23 Cdo 2159/2015). Při posouzení jednání měřítkem dobrých mravů soutěže je třeba mít na paměti, že se tyto dobré mravy uplatňují v hospodářské soutěži, tj. v prostředí, kde cílem je na trhu se prosadit, získat zde oproti jiným výhodu, což předpokládá jistou míru agresivity a „podnikatelské vychytralosti“. Je však třeba vždy dodržet korektní a soutěžně přijatelné metody. Samozřejmým předpokladem jednání v souladu s dobrými mravy soutěže je zachovat poctivost a slušnost (k tomu viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2018, sp. zn. 23 Cdo 4554/2017).

63. Jak již bylo řečeno, vodítkem pro to, zda je určité jednání rozporné s dobrými mravy soutěže, může být skutečnost, že toto jednání vykazuje znaky některé ze skutkových podstat, které jsou vypočteny v ustanovení § 2976 odst. 2 o. z. A naopak, pokud tyto skutkové podstaty na některé jednání nedopadají, ačkoli toto jednání jinak naplňuje veškeré znaky uvedené v generální klauzuli, nevylučuje to, aby v něm soud i přesto nekalou soutěž spatřoval. Tímto způsobem tak dochází k dotváření výčtu typických nekalosoutěžních jednání o další, tzv. soudcovské skutkové podstaty.
64. Soud nejprve zkoumal konkrétní okolnosti, za kterých bylo s jednáním žalovaných započato. Prvně je třeba konstatovat, že v rozhodné době (od roku 2018) i nadále platí na území hlavního města Prahy pravidla pro nabízení a prodej zboží a poskytování služeb mimo provozovnu k tomu určenou. Tato pravidla jsou uvedena v tržním řádu, který je vydáván hlavním městem v rámci jemu svěřené pravomoci nařízením. V rozhodném období platilo nařízení č. 9/2011 Sb. hl. m. Prahy, kterým se vydává tržní řád. Podle něj je na území hlavního města Prahy možno mimo provozovnu k tomuto účelu určenou kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona nabízet, prodávat zboží nebo poskytovat služby na místech uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení a v rozsahu v ní stanoveném, nejde-li o druhy prodeje zboží nebo poskytování služeb, na které se toto nařízení nevztahuje nebo které jsou zakázány. Místa uvedenými v příloze č. 1 k tomuto nařízení jsou tržnice, tržiště, tržní místa, restaurační zahrádky v době po 22.00 hod., místa pro konání trhů, trasy pro pojízdný prodej zboží nebo poskytování služeb, předsunutá prodejní místa, místa pro nabídku zboží a místa pro nabídku služby. Podle § 8 odst. 1 je pochůzkový prodej na území hlavního města Prahy zakázán s výjimkou jeho provádění ve sportovních zařízeních, otevřených koupalištích, plovárnách a bazénech k tomuto účelu určených kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona. Současně platí ale i právní úprava vycházející ze zákona o sbírkách, jejímž cílem je upravit pravidla pro konání veřejných sbírek tak, aby bylo umožněno co nejnáze získávat finanční prostředky na nějaký veřejně prospěšný účel. Mezi účastníky ostatně není ani sporné hodnocení vztahu zákona o veřejných sbírkách a tržního řádku, který se na pořádání veřejných sbírek nevztahuje. Sporným mezi účastníky bylo, zda právě způsob nabízení vstupenek na autobusové vyhlídkové jízdy pořadatelé veřejných sbírek v centru Prahy mimo místa vyhrazená tržním řádem je či není jednáním nekalosoutěžním.
65. Při hodnocení jednání jako nekalosoutěžního se soud soustředil na způsob provádění a pravidla konkrétní veřejné sbírky. Prvně je třeba konstatovat, že v průběhu řízení bylo prokázáno, že neupřesněné velké množství osob nabízelo v centru Prahy na turisticky velmi exponovaných místech autobusové vyhlídkové jízdy Prahou, když při jejich nabízení byl zcela zjevně nabízen pouze tento produkt. Běžným a v řízení prokázaným způsobem je prodej prostřednictvím pochůzkového prodeje a nabízení potenciálním zákazníkům „Bus tours“. Zejména v roce 2020 pak jsou nabízeny jízdenky osobami s deštníky s nápisem „HOP ON HOP OFF“ a „Bus Tours & Attraction“. Ze způsobu nabízení vstupenek je naprosto zřejmé, že podstatou celého podnikání je pouze nabízení a prodej autobusových vyhlídkových jízd Prahou. Jakékoli veřejně prospěšné účely

jsou zúženy do nápisu na „vouchery“ a jízdenky a pak k fakticitě, kdy Chance 4 Children a žalované 4 byly poslány finanční prostředky do jejich sbírky. V případě žalovaných 1 a 3 je naprosto zřejmé, že byly mezi nimi a Chance 4 Children uzavřeny smlouvy, které nastavily pravidla tak, že Chance 4 Children bude jako pořadatel autobusových vyhlídkových jízd Prahou a z nich bude mít příjem pouze 5% ceny vstupenky, zbývající část ceny vstupenky, tedy 95%, bude příjmem (odměnou žalovaných 1 a 3), které zajistí faktickou okružní jízdu, terminály, tisk vstupenek a uniformy dobrovolníků. Z nastavených pravidel a způsobu prodeje plyne, že prodej jízdének prostřednictvím veřejné sbírky byl pouze způsobem, jak obcházet pravidla nastavená hl. městem Prahou. Do veřejné sbírky totiž šlo naprosté minimum získaných finančních prostředků. V případě podnikání žalované 1 a 3 a její spolupráce s Chance 4 Children nelze přehlédnout, že i samy žalované tvrdí, že takto bylo vybráno na veřejnou sbírku přes 7 milionů korun, což ale znamená, že po dobu trvání veřejné sbírky žalované 1 a 3 získaly částku 133 milionů korun. Soud nezkoumal přesné náklady na provádění autobusových vyhlídkových jízd Prahou, ale nelze přehlédnout, že tyto rozhodně nebyly žalovanými vynakládány na prodej vstupenek, který byl prováděn dobrovolnický, tedy bez nákladů. V dané věci má soud za to, že spolky se tvářily jako provozovatelé a prodej probíhal přes veřejné sbírky pouze za účelem obejití pravidel pro pochůzkový prodej, tedy v rozporu s dobrými mravy soutěže. Pokud by totiž spolky opravdu cílily na zisk finančních prostředků, bylo by logické, aby po odečtení reálných nákladů, jim zůstal celý zisk na dobročinné účely. Nikoli zjevně toliko marginální procento z ceny jízdenky. Byť soud má i významné pochybnosti o tom, zda byly jízdenky prodávány dobrovolníky, kteří opravdu nebyli nikým placeni, soud toto dále nezkoumal, když měl za to, že pro rozhodnutí ve věci toto není podstatným. V případě žalované 2 a žalované 4 pak soud má za to, že i tyto jednaly v rozporu s dobrými mravy soutěže, když žalovaná 2 fakticky zajišťovala provoz autobusových vyhlídkových jízd Prahou nejprve pro organizátora Spolek Tap, následně pro Revenium (byť používající stejný znak jako žalovaná 4) a posléze pro žalovanou 4. V těchto případech dokonce bylo ještě menší procento určeno na veřejně prospěšné účely, kdy v případě spolku Tap a Revenium to bylo 2,5% a v případě žalované 4 pouze 2%. V případě sbírky pro spolek Tap bylo spolku zasláno 36 091,68 Kč, tedy za stejné období získala žalovaná 2 částku 1 407 575,50 Kč. Z postupu v případě spolku Tap je pak naprosto zřejmá účelovost jednání, kdy dokonce byly prodávány standardní vstupenky a na ně pouze prodejce dotiskl razítko s informací, že 2,5% jde na veřejnou sbírku. V případě žalované 4 pak je procento ještě menším, kdy například v prosinci 2019 byla zaslána spolku částka 14 240 Kč, tedy 98% ceny vstupenek, konkrétně 697 760 Kč bylo příjmem faktického provozovatele autobusových okružních jízd Prahou, který také nevynakládal žádné náklady na zaměstnance prodávající jízdenky. Žalovaná 4 se tedy za naprosto nepatrné procento propůjčila k tomu, aby žalované 2 umožnila prodej jízdének na autobusové vyhlídkové jízdy Prahou prostřednictvím osob, které tyto jízdenky nabízejí mimo jakákoli pevně daná místa. Soud zohlednil celý kontext věci i konkrétní prokázaná jednání žalovaných a dospěl k závěru, že jejich jednání je v rozporu s dobrými mravy soutěže. Soud uvádí, že nemá za to, že by docházelo k prodeji jízdének v rozporu se zákonem o veřejných sbírkách, ale má za to, že žalované využily úpravy tohoto zákona k tomu, aby obešly tržní řád města Prahy a nabízely jízdenky na autobusové vyhlídkové jízdy Prahou v rozporu se soutěžními pravidly dané oblasti.

66. Soud vnímá i obranu žalovaných, která poukazovala na špatně nastavená pravidla v oblasti podnikání žalobkyň a žalovaných 1 až 3, soud má ale za to, že není možné aprobeovat nekalosoutěžní jednání žalovaných tím, že někdo jiný zneužívá svého postavení či jinak omezuje soutěž. Pokud byly žalované přesvědčeny o jakémkoli nekalosoutěžním jednání či jiném omezování soutěže, nebylo na nich, aby začaly jednat v rozporu s dobrými mravy soutěže, ale měly se domáhat ochrany svého práva. Soutěžitel, který se cítí být jednáním jiného soutěžitele dotčen, nezbyvá, než aby se domáhal své ochrany v soudním řízení (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2013, sp. zn. 23 Cdo 3893/2010).
67. Posléze soud zkoumal poslední podmínku, tedy zda se jedná o jednání způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Potenciál vzniku újmy soud spatřuje v majetkové újmě

vznikající ostatním soutěžitelům na trhu, kdy pokud si zákazníci koupí jízdenky u žalované 4 nebo u Chance 4 Children, které prodávají jízdenky na autobusové vyhlídkové jízdy Prahou provozované ostatními žalovanými, nekoupí si je u ostatních soutěžitelů, kteří dodržují pravidla pro prodej jízdenek v centru hlavního města. Jednání žalovaných je jednak způsobilé narušit vzájemné vztahy mezi soutěžiteli a jednak – prostřednictvím nevynakládání nákladů na provozovny – mohlo vést k získání neoprávněné soutěžní výhody (zvýšení odbytu po svých vlastních výrobcích a službách) na úkor ostatních soutěžitelů, pokud by jízdenky na jejich okružní jízdy byly prodávány na tržním řádem k tomu vyhrazených místech. Nadto soud připomíná, že z provedeného dokazování plyne i to, že osoby prodávající tyto „charitativní jízdenky“ nezřídka je prodávali v blízkosti vyhrazených míst v souladu s tržním řádem, tedy docházelo k odlivu zákazníků. Jednání žalovaných tak mělo potenciál přivodit žalobkyním majetkovou újmu.

68. Ze všech důvodů shora popsanych má soud za to, že se žalované svým jednáním dopustily nekalé soutěže, která je zákonem zakázána. Žalobkyně proto mohou z jednání žalovaných dovozovat nároky, jejichž uplatnění občanský zákoník předpokládá v § 2988. Konkrétně mohou po žalovaných požadovat, aby se svého závadného jednání zdržely nebo aby odstranily závadný stav, popřípadě mohou požadovat též poskytnutí přiměřeného zadostiučinění, nahrazení způsobené škody nebo vydání bezdůvodného obohacení.
69. Soud se v této prve zabýval tím, zda lze vyhovět požadavku, aby se žalované svého jednání nadále zdržely. Soudu je známo rozhodnutí Nejvyšší soud Československé republiky ze dne 19. října 1934, sp. zn. Rv II 131/33 (Vážný 13869), v němž bylo objasněno, že pro rozhodnutí o zdržovacím nároku ve sporech z nekalé soutěže je podstatné, zda žalovaná strana akceptovala, že její jednání bylo nekalým soutěžním jednáním, a proto od něj dobrovolně upustila. Dovodil, že ta skutečnost, že žalovaný zanechal svého jednání (až) po vydání předběžného opatření, důvodem pro zamítnutí zdržovacího nároku není, a to přesto, že žalovaný prohlásil, že neobnoví závadný stav. V tomto sporu je třeba zdůraznit, že žalované s jednáním, které je předmětem žaloby, přestaly až v návaznosti na vydaná předběžná opatření. Současně ale nelze přehlédnout, že byt' byla zdejší soudem vydána předběžná opatření zamezující jednání žalovaných, nebyla zjevně vždy respektována a v případě žalované 2 byla vedena i exekuce na plnění předběžného opatření. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 24. dubna 2012, sp. zn. 23 Cdo 4532/2011 uvedl, že zdržovací nárok je nárokem působícím do budoucna. Aby mu mohlo být vyhověno, je nutné prokázat, že uložení dané povinnosti je do budoucna nezbytné, tedy že závadné jednání trvá nebo hrozí. Pro posouzení, zda lze vyhovět zdržovacímu nároku za situace, kdy před rozhodnutím soudu ve věci samé již závadné jednání netrvalo, ale přitom důvodně hrozí jeho opakování, jsou přitom rozhodná „jedinečná skutková zjištění soudu v každé jednotlivé věci“. V dané věci bylo zjištěno, že jednání, které je předmětem sporu, se žalované nikdy nezdržely dobrovolně a v případě žalované 2, která uvádí, že ale již okružní vyhlídkové jízdy Prahou neprovozuje, tyto zjevně provozovala i přes vydané předběžné opatření. Z procesních postojů jednotlivých žalovaných plyne jednoznačné přesvědčení o tom, že právo stojí na jejich straně a mohou tímto způsobem provozovat své podnikatelské a charitativní aktivity. S přihlédnutím ke všemu shora uvedenému lze tedy důvodně předpokládat, že hrozí opakování jednání, které je předmětem sporu, a soud zdržovacímu nároku uplatněnému žalobkyněmi vyhověl. (výrok II.)
70. Soud v odůvodnění rozsudku pro stručnost nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z dalších v řízení provedených a shora nezmiňovaných důkazů, ježto tyto výsledně neměly pro rozhodnutí o věci samé podstatný význam. Současně byly zamítnuty další (neprovedené) důkazní návrhy účastníků, neboť tyto soud považoval s ohledem na závěry výše uvedené za nadbytečné. Pokud se týká návrhů na výslech osob fakticky prodávající jízdenky a listin ohledně těchto osob, pak soud má za to, že jejich výslech a provádění dalšího dokazování je nadbytečné, kdy těžiště skutkových zjištění ohledně způsobu prodeje jízdenek bylo dostatečně osvětleno notářskými zápisy. Návrh na provedení dokazování nájemními smlouvami, místním šetřením a dalšími výslechy soud také považoval za nadbytečné, když způsob podnikání žalobkyň není pro rozhodnutí podstatným, neb

o něm není vedeno řízení, a aktuální tvrzené nepodnikání žalované 2 na území hlavního města Prahy s ohledem na postoj žalované 2 a nerespektování předběžného opatření soud již dále nezkoumal.

71. O lhůtě k plnění ve výroku II. soud rozhodl v souladu s § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř.; k určení lhůty delší neshledal žádných důvodů.
72. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 142 odst. 2 tak, že žádný z účastníků nemá s ohledem na rovnost jejich úspěchu ve věci právo na jejich náhradu (výrok III. tohoto rozsudku). Při poměrování úspěchu a neúspěchu účastníků soud vycházel z toho, že žalobkyně původně po žalovaných požadovaly celkem dva nároky (zdržovací a satisfakční). Z toho bylo vyhověno nároku zdržovacímu (žalobkyně úspěšné) a nárok satisfakční byl žalobkyněmi vzat zpět, ale nikoli z důvodu chování žalovaných (žalované úspěšné). Na podkladě těchto úvah soud uzavřel, že každý z účastníků byl úspěšný přibližně z jedné poloviny.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozsudku **není** odvolání přípustné [§ 202 odst. 1 písm. a) o. s. ř.].

Proti výroku II. a III. tohoto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v určených lhůtách dobrovolně, může se žalobce domáhat jejich splnění nařízením soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Praha 14. března 2023

Mgr. Jana Příbylová
soudkyně